

Home > Onderwerpen > Storten of nuttig toepassen > Nazorg voor stortplaatsen

Ontwerp Circulair Materialenplan

Nazorg voor stortplaatsen

Inspraak

Dit document is een onderdeel van het Ontwerp Circulair Materialenplan (ontwerp-CMP) voor de inspraakprocedure. Eenieder krijgt de gelegenheid om in deze periode verbeterpunten of suggesties aan te dragen voordat het CMP definitief wordt vastgesteld.

De Wet milieubeheer bepaalt dat voor het vaststellen van het CMP een procedure van inspraak moet worden gevolgd. Dit geldt niet voor alle onderdelen voor het CMP, maar wel voor de onderdelen die doorwerken in de besluiten van bevoegde gezagen. In het CMP staan deze teksten onder de kop 'Toetsingskaders'.

Zienswijzen op de toetsingskaders worden van een formele reactie voorzien in een reactienota. Daarin wordt aangegeven hoe de zienswijzen zijn verwerkt in het definitieve CMP, of worden argumenten gegeven voor waarom zienswijzen niet tot aanpassing hebben geleid. Zienswijzen op de toelichtende onderdelen worden wel bekeken op mogelijkheden om het CMP te verbeteren, maar worden niet van een formele reactie voorzien in de reactienota.

Een zienswijze indienen kan via het formulier op Platform Participatie (zie de link op circulairmaterialenplan.nl). Vermeld bij uw reactie de titel van het onderdeel van het CMP waar u op reageert, plus het paginanummer of paragraafnummer.

Pdf's ontwerp-CMP worden website

De definitieve tekst van het CMP wordt een website. Deze pdf's van het ontwerp-CMP geven een indruk van de opmaak van de toekomstige website, maar bevatten nog niet de bijbehorende functionaliteiten. Enkele tips voor het lezen van de pdf's:

- In deze pdf kunt u in de browser of de pdf-reader linksboven of rechtsboven een inhoudsgave uitklappen, genaamd 'inhoud' of 'bladwijzers'.
- Onderstippelde woorden in de tekst zijn begrippen waarvoor op de website in een uitklapkader de betekenis wordt gegeven. Zie in het ontwerp-CMP de begrippenlijst onder het deel 'Instrumenten'.
- De [[Interne links](#)] in het CMP worden in het ontwerp-CMP nog in blauw met rechte haken weergegeven, maar deze verwijzingen werken nog niet. De links worden op de website van het definitieve CMP werkend gemaakt.

Dit document is opgemaakt voor digitoegankelijkheid. Kunt u de tekst of afbeeldingen niet lezen? Neem dan contact op via 088-7977102 of het [contactformulier](#) van de helpdesk.

Status: Ontwerp Circulair Materialenplan voor inspraak

Afzender: Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

Datum: januari 2025

Website: circulairmaterialenplan.nl

Home > Onderwerpen > Storten of nuttig toepassen > Nazorg voor stortplaatsen

Nazorg voor stortplaatsen

Storten doen we alleen met afval dat we niet anders kunnen of willen verwerken. Wanneer toch wordt gestort is het belangrijk dat dit veilig gebeurt. Verontreiniging van de omgeving door het gestorte afval worden zowel op korte als op lange termijn voorkomen. Dit vraagt in beginsel om blijvende controle van een stortplaats ook wanneer het actief storten op die locatie al lang geleden is beëindigd. Hiervoor kennen we in Nederland het systeem van nazorg.

In dit hoofdstuk wordt toegelicht hoe dit nazorgstelsel op dit moment werkt, welke knelpunten nu worden ervaren met dit systeem wat er gaat gebeuren om te komen tot een meer toekomstbestendig stelsel.

1. Doelgroep

Op dit moment zijn **de provincies** verantwoordelijk voor de nazorg van afgewerkte en overgedragen stortplaatsen. De inhoud van dit hoofdstuk is dus in eerste instantie voor hen van belang.

De **exploitanten van stortplaatsen** zijn verantwoordelijk voor het aanbrengen van de noodzakelijke voorzieningen, het innen van bijdragen om vermogen op te bouwen voor de nazorg en het monitoren van eventuele emissies zolang de stortplaats nog niet is overgedragen. Ook voor hen is het dus belangrijk kennis te nemen van de visie van het Rijk op het huidige stelsel en de plannen om het stelsel te verbeteren.

2. Belang voor circulaire economie

Het streven is om storten te beperken tot afvalstoffen die we, al dan niet tijdelijk, niet nuttig kunnen of willen toepassen en/of niet kunnen of willen verbranden. Dit als logisch effect van een circulaire economie waar we materialen zo lang mogelijk in de materiaalketen willen houden. Daar waar we toch terugvallen op storten moet dit plaatsvinden op een milieuhygiënisch verantwoorde en veilige wijze en tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten.

Een milieuhygiënisch verantwoorde en veilige wijze betekent onder meer dat verontreiniging van de omgeving door het gestorte afval wordt voorkomen. Dit is niet alleen van belang voor de periode dat de stortplaats nog in exploitatie is en er nog actief afval wordt gestort. Ook na die tijd moeten verontreinigingen in het stortlichaam blijven en zich niet verspreiden naar de omgeving. Dit vraagt dus om nazorg van al gesloten stortplaatsen die in beginsel eeuwigdurend is. Alleen dan kan storten zijn functie als veilige terugvaloptie voor materialen die te verontreinigd zijn om terug te brengen in de economische kringloop goed vervullen.

3. Beleid en wetgeving

3.1 Werkprogramma storten

Op 11 juni 2024 is het [werkprogramma storten](#) aangeboden aan de Tweede Kamer. Het werkprogramma schetst de werking van het huidige stortstelsel en de stappen om tot een toekomstbestendig stortstelsel te komen. Om storten beschikbaar en betaalbaar te houden moet de stortcapaciteit zó ingeregeld zijn dat er een balans is tussen de benodigde stortcapaciteit en de beschikbare en ingerichte stortcapaciteit. Hiervoor zijn acties nodig op de volgende

deelonderwerpen. Het moratorium op stortcapaciteit moet worden aangepast om te zorgen dat er voldoende stortcapaciteit beschikbaar is en blijft. Hierbij is ook aandacht voor de wenselijkheid van regionale spreiding van stortactiviteiten. Ook moet de rol van storten als vangnet voor de afvalketen via bijvoorbeeld de calamiteitenopslag beter worden bestendigd. Hierbij is ook aandacht voor de praktische toepasbaarheid van de huidige opslagtermijnen en hergebruik van stortruimte op bestaande stortplaatsen via terugneembaar storten en afvalmining. Tevens worden de technische vereisten waar stortplaatsen aan moeten voldoen waar nodig gemoderniseerd zodat deze weer in lijn zijn met de laatste stand der techniek en zo laagste milieu-impact garanderen. Als laatste onderzoeken we of en hoe de rijksoverheid meer grip nodig heeft op de stortmarkt om de bijzondere verantwoordelijkheid die een nutsfunctie met zich meebrengt beter in te kunnen vullen. Met de cumulatieve acties zoals beschreven in het werkprogramma wordt geregeld dat storten voor nu en in de toekomst beschikbaar blijft.

Het werkprogramma bevat de concrete acties voor de komende jaren. Deze acties worden in afstemming met de stortsector opgepakt. Daar waar de uitkomst leidt tot aanpassingen van het CMP nemen we dat mee in toekomstige bijstellingen.

3.2 Wetgeving

Gegarandeerde nazorg is van belang om het milieuhygiënisch verantwoord functioneren van een gesloten stortplaats zeker te stellen. Dit gebeurt door het treffen van maatregelen om de bodembeschermende voorzieningen in stand te houden, te herstellen en te vervangen. Ook is regelmatige inspectie van de voorzieningen en onderzoek van het grondwater bij de stortplaats noodzakelijk. De wettelijke regeling van de nazorg is opgenomen in hoofdstuk 8 en 15 van de Wm. De nazorgregeling is van toepassing op alle stortplaatsen waar op of na 1 september 1996 afvalstoffen zijn gestort.

De provincies zijn op grond van de wet bestuurlijk, organisatorisch en financieel verantwoordelijk voor de nazorg. De kaders hiervoor zijn vastgelegd in de [Nazorgregeling voor gesloten stortplaatsen](#).

3.3 Het huidige nazorgstelsel

Als een stortplaats vol is, of wanneer de onderafdichting dertig jaar oud is, moet deze worden afgedekt. Om te zorgen dat de stortplaats ook na de gebruiksfase geen milieurisico's vormt wordt deze voor altijd in de gaten gehouden. Dit is de eeuwigdurende nazorg. Om deze nazorg goed vorm te kunnen geven wordt bij het aanleggen van een stortplaats al nagedacht over de fase wanneer alle stortactiviteiten zijn stopgezet. Dan wordt door de exploitant een nazorgplan opgesteld en ingediend bij het bevoegd gezag. In dit nazorgplan komen verschillende zaken aan de orde, bijvoorbeeld welke (milieu) risico's afgedekt worden en welke gelden daarvoor opzij gezet moeten worden. De eindfase van het storten en de nazorg kennen drie verschillende aspecten, die tot op zekere hoogte met elkaar vervlochten zijn. Dat zijn een fysiek aspect, een bestuurlijk aspect en een financieel aspect.

Het fysieke aspect draait om het dichtmaken van een stortplaats. Dit gebeurt in de zogenaamde pre-nazorgfase waarbij de bedrijfseconomische activiteiten (lees: het storten) gestopt zijn. Om de stortplaats te voltooien wordt gestart met het aanleggen van de bovenafdichting. Een uitzondering hierop zijn de stortplaatsen die onderdeel uitmaken van het experiment Duurzaam Stortbeheer (zie [paragraaf 3.4 'Duurzaam stortbeheer'] in hoofdstuk 'storten in een circulaire economie').

Als de bovenafdichting aangebracht is, kan gestart worden met de overdracht van de stortplaats van de exploitant aan het bevoegd gezag voor de eeuwigdurende nazorg. Dat brengt ons tot het bestuurlijke aspect. Het bestuurlijke aspect van de eindfase gebeurt in twee delen. Allereerst zal het bevoegde gezag een eindinspectie uitvoeren waarbij wordt gecontroleerd of aan alle voorschriften verbonden aan de omgevingsvergunning is voldaan. Vervolgens wordt het eigendom van de stortplaats overgedragen aan het bevoegd gezag inclusief alle rechten en plichten die daarbij horen. Wanneer de stortplaats overgedragen is, is de provincie volgens de [Nazorgregeling voor gesloten stortplaatsen](#) bestuurlijk, organisatorisch en financieel verantwoordelijk voor de eeuwigdurende nazorg van de gesloten stortplaats.

Voor de eeuwigdurende nazorg zijn financiële middelen nodig. Zo moet bijvoorbeeld de bovenafdeling ongeveer elke 50 tot 75 jaar worden vervangen en moeten onverwachte milieurisico's opgevangen worden. Ook zijn er financiële middelen nodig voor de ontwikkeling van nieuwe activiteiten op de afgesloten stortplaatsen. Het totale bedrag dat aan het eind van de stortactiviteiten nodig is voor de nazorg heet het doelvermogen. De nazorggelden worden afgedragen door de stortplaatsexploitanten aan de provincie. De gelden die worden afgedragen, worden gestort in een nazorgfonds dat beheerd wordt door de provincie.

4. Toetsingskaders CMP

Dit hoofdstuk bevat geen eigen toetsingskaders.

5. Toekomstplannen

Het beleid en de kennis over circulaire economie is in ontwikkeling. Nieuwe beleidsintenties, wijzigingen van bestaand beleid of wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen allemaal leiden tot aanpassingen van het CMP. Het CMP wordt daarom regelmatig geactualiseerd.

In de praktijk zijn er verschillende obstakels die de soepele werking van het nazorgstelsel belemmeren en die de betaalbaarheid van storten daarmee beïnvloeden. Deze obstakels komen voort uit weeffouten in de huidige systematiek voor de nazorg. De problematiek betreft o.a. de kosten van de nazorg en de verdeling van bevoegdheden en verantwoordelijkheden hierbij. Op basis hiervan wordt bekeken of en hoe het stelsel moet worden gewijzigd. Dit gaat om de brede problematiek, dus zowel financieel, bestuurlijk als organisatorisch. Het is noodzakelijk om dit nu te bezien om te zorgen dat ook straks in een circulaire economie, waarin stortplaatsen waarschijnlijk lang(er) open zullen zijn, het bijbehorende nazorgstelsel past bij de praktijk. Om de consequenties van aanpassingen te kunnen overzien moeten verschillende scenario's onderzocht worden waarbij gekeken wordt naar de verdeling van risico's en bevoegdheden.

Met de pilot Duurzaam Stortbeheer (zie [[paragraaf 3.4 'Duurzaam stortbeheer'](#)] in hoofdstuk 'storten in een circulaire economie') wordt al gekeken of de nazorg op stortplaatsen fysiek anders kan worden dan deze nu is. De uitkomsten leveren mogelijk ook een besparing op in de nazorgkosten indien het regime voor de bovenafdeling minder zwaar kan worden uitgevoerd dan deze nu is. Het is belangrijk om de mogelijke effecten hiervan mee te nemen in het uit te voeren onderzoek

Als laatste element in de nazorg is er de regelgeving voor stortplaatsen die gesloten zijn vóór de Nazorgregeling Wet Milieubeheer in werking trad in 1996. Dit zijn de zogenaamde NAVOS-stortplaatsen¹. Deze stortplaatsen worden goed gemonitord volgens het NAVOS-advies, maar veranderende omstandigheden (o.a. klimaatverandering) vragen om meer inzicht in de veranderende risico's voor deze NAVOS-stortplaatsen. Er zal in de komende jaren onderzoek gedaan worden naar deze veranderende risico's en of dit om een beleidsaanpassing vraagt.

In het [Werkprogramma storten](#) wordt in meer detail ingegaan op het verbeteren en moderniseren van het stelsel.

Meer informatie over de ontwikkeling van het CMP en hoe stakeholders daarbij worden betrokken leest u in het [hoofdstuk wat is het CMP](#).

6. Hulpmiddelen en meer informatie

[Werkprogramma storten](#)

1 NAVOS verwijst naar het uitgebrachte Advies Nazorg Voormalige Stortplaatsen door de NAVOS-stuurgroep met vertegenwoordiging vanuit IenW, IPO, VNG, DGM en Rijkswaterstaat. Zie verder: [Advies Nazorg Voormalige Stortplaatsen \(NAVOS\) - Bodem+ \(bodemplus.nl\)](#)